

M. Rębkowski

Kołobrzeg, woj. koszalińskie, ul.
Solna i I Armii WP

Informator Archeologiczny : badania 22, 147

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Kołobrzeg,
woj. koszalińskie,
ul. Solna i I Armii WP**

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr M. Rębkowski. Finansowało PP Uzdrowska w Kołobrzegu. Pierwszy sezon badań. Studzienka solankowa XVI-XVIII w.

Ratownicze badania wykopaliskowe zostały przeprowadzone w związku z odkryciem studzienki drewnianej podczas prac budowlanych. Teren ten zwany w źródłach pisanych Zillenberglem jest poświadczony jako miejsce pozyskiwania solanki w średniowieczu i okresie nowożytnym. W latach 80-tych stwierdzono występowanie w tym rejonie nawarstwień wczesnośredniowiecznych. Fakt ten, wraz ze stwierdzeniem w wykopach budowlanych ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej sugerował możliwość pochodzenia studzienki z tego okresu. Przeprowadzone na miejscu przez geologa badania wyciekającej z obiektu wody wykazały duży stopień jej zasolenia. (Stężenie ok. 4%). Okazało się jednak, iż wykonana na tzw. Jaskółczy ogon i szalowana drewnem studzienka pochodzi nie wcześniej niż ze schyłku wieku XVI. W jej okolicy nie natrafiono na warstwy średniowieczne. W założonym pomiędzy wykopami budowlanymi wykopie sondazowym również nie stwierdzono nawarstwień średniowiecznych. Pozyskany materiał ruchomy w głównej mierze ceramika nowożytna i holenderskie fajeczki ceramiczne.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej.
Prace nie będą kontynuowane.

**Kraków,
Kaplica św. Małgorzaty,
ul. św. Bronisławy**

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska Oddział w Krakowie

Badania prowadzili mgr mgr Krystyna Kruczek i Jacek Kwarciak. Finansował Zarząd Rewaloryzacji Zespołów zabytkowych m. Krakowa. Drugi sezon badań. Okres nowożytny - XVII w.

Kontynuowano prace z 1987 r. w celu uzyskania jednoznacznej odpowiedzi co do pochodzenia wkopu odsłoniętego w calcu, o narysie zbliżonym do koła. Wykonano wykop na osi E-W w miejscu, gdzie spodziewano się uchwycenia dalszych części wkopu.

Pod warstwą grobową - o miąższości do 1,5 m, w której znajdowały się szkielety zmarłych na zarazę - bez śladów trumien - odsłonięto następny fragment wkopu w rzucie zbliżonym do koła o średnicy ponad 3 m. Podobnie jak poprzednio głębokość sięgała do 3,9 m. Wypełnisko tworzył różnej grubości bruz kamienny z zaprawą i spalenizną. Materiałem datującym powstanie zasypu na XVII w. jest zaprawa i 1 fragment cegły palcówki o grubości 6,5 cm. Zapewne jest to negatyw fundamentu budowli całkowicie wyeksplorowanej. Znalaziona w warstwie grobowej duża ilość gwoździ, znacznych rozmiarów i okuć z zachowanymi kawałkami drewna, pochodził ze stolarki budowlanej.

W dalszym ciągu wiele niejasnym jest określenie funkcji omawianego obiektu. Być może są to ślady krypty pod kaplicą, którą po pożarze w 1587 r. odbudowano i następnie uległa pożarowi w czasie wojen szwedzkich w 1656 r. Najbardziej odpowiednią datą dotyczącą powstania tej tzw. "krypty" byłby 1604 rok, kiedy to podjęto większe prace konserwatorskie. Nie jest możliwe udzielenie odpowiedzi co do wielkości kaplicy, gdyż nie wiadomo czy "krypta" stanowiła równocześnie jej fundament, czy też kaplica była większa. Jest również prawdopodobne, że wkop był wykopany w zupełnie innym celu, którego na obecnym etapie wiedzy o kaplicy nie sposób wyjaśnić.

Za celowe uważa się poprowadzenie sondażu na północ (poza obręb kaplicy), który być może pozwoliłby na określenie przeznaczenia tego wkopu.

Kraków - Stare Miasto, Pl. Wiosny Ludów - patrz późne średniowiecze.

Kraków - Stare Miasto - patrz wczesne średniowiecze.

Kraków - Wawel - patrz wczesne średniowiecze.

Kraśnik, woj. lubelskie - patrz późne średniowiecze.

**Lubiąż, gm. Wołów,
woj. wrocławskie,
Kościół św. Jakuba**

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Inż. arch. Ewa Łuzyniecka. Konsultant prof. dr